

Κυριακή 30 Ίουνίου 2019.

Κυριακή Β΄ Ματθαίου

Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων

Μτθ. 9, 36 καί 10, 1 – 8.

Εἶναι ἄδικο οἱ κατώτεροι καί οἱ μέτριοι νά ὀμιλοῦν γιά τούς ἀρίστους καί τούς τελείους. Ἐντούτοις ὅμως μία τόσο ἐπίσημη καί τόσο χαρούμενη ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τιμάει τούς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ μας, δέν μπορούμε παρά νά λάβουμε κάποιο μήνυμα, πού θά μᾶς βοηθήσει νά βαδίσουμε στά δικά τους βήματα καί ν' ἀκολουθήσουμε, μιμούμενοι ἐκείνους, τή δική τους ἔνδοξη πορεία.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι οἱ κορυφαῖες προσωπικότητες πού ἐμπιστεύτηκε ὁ Χριστός μας, γιά νά διαδώσει τό εὐαγγέλιό Του σ' ὅλο τόν κόσμο. Εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἀγάπησαν τόσο πολύ τό διδάσκαλό τους, ὥστε δέν θυσιάστηκαν μόνο μία στιγμή γιά Ἐκεῖνον, χαρίζοντας τή ζωή τους μέσ' ἀπό τό αἷμα τοῦ μαρτυρίου, ἀλλά θυσιάστηκαν μέ πολλές, διαφορετικές καί ἀλληλοδιαδεχόμενες θυσίες

για Έκείνον πού ἔγινε ἡ ψυχὴ τους, ἡ ζωὴ τους, ἡ μοναδικὴ τους ἀγάπη καὶ ἡ πιό εὐλογημένη τους ἐμμονή. Ἡ ἔνωσή τους μέ τό Χριστό ἦταν τόσο ἀπόλυτη, πού ζοῦσαν καί ἀνέπνεαν μόνο γιά τήν ἀγάπη Του. Ἡ σχέση τους μέ τόν Κύριο ἦταν δραματική, ξεκινώντας ἀπό τήν ἀδίστακτη προδοσία καί ἄρνηση καί φτάνοντας μέχρι τήν ἀπόλυτη κατά τά ἀνθρώπινα μέτρα θεογνωσία καί μέθεξη. Οἰκοδόμησαν πάνω στή γῆ τήν Ἐκκλησία ἀπό ὑπακοή στόν ἀγαπημένο τῆς καρδιάς τους Χριστό καί ἀπό ἀγάπη στούς συνανθρώπους τους, ἀφοῦ δέν ἄντεχαν στήν ἰδέα πώς ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού μπορεῖ νά ζήσουν καί νά πεθάνουν χωρίς ν' ἀκούσουν τό εὐαγγελικό μήνυμα τῆς σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Ἀπόστολοι μᾶς λένε σήμερα καί τίς ἀκόλουθες ἀλήθειες, πού πρέπει νά προσέξουμε καί νά σκεφτοῦμε γιά νά λάβουμε βοήθεια στήν πνευματική μας ὠρίμανση. Πρῶτον, βλέπουμε πώς τούς τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία, παρόλο πού εἶναι ἐντελῶς ἰδιαίτεροι καί διαφορετικοί μεταξύ τους ἄνθρωποι. Ἄλλοι ἦταν παρορμητικοί, ἀγράμματοι καί δειλοί.

Ἄλλοι ἦταν ὑπολογιστές τῶν πάντων καί θαρραλέοι. Ἄλλοι ἀπλοϊκοί στά λόγια καί στίς κινήσεις, ἄλλοι ἐκλεπτυσμένοι καί ἀξιοπρεπεῖς κατά πάντα, προσεκτικοί καί συνετοί. Ἴσως τό πρῶτο πού καταλαβαίνουμε ἀπό τή σημερινή ἐορτή εἶναι πώς ἡ ἰδιοπροσωπία καί ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ καθενός δέν εἶναι μειονέκτημα ἀλλά πλοῦτος καί χαρά. Μέσα στήν Ἐκκλησία ἡ ἀνθρώπινη προσωπικότητα δέν πολτοποιεῖται. Ὁ μαθητής τοῦ Εὐαγγελίου δέν ὑποτάσσεται σέ κανόνες ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς καί σέ κώδικες ντυσίματος καί ἐμφανίσεως. Οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά μοιάζουν μεταξύ τους ἐξωτερικά. Ὁ Χριστός δέν συνθλίβει τήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα. Σέβεται τήν ὁποιαδήποτε φυσική ἰδιαιτερότητα καί μπορεῖ νά κάνει τή δουλειά Του μέσ' ἀπό μία θαυμαστή ποικιλία χαρισμάτων καί χαρακτήρων. Ὅπου γίνεται προσπάθεια νά ἐξομοιωθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἐξωτερικά καί νά μποῦν τά πρόσωπα σέ καλούπια, ἐκεῖ ὑπάρχει διαστροφή καί ἀσθένεια, καταπίεση καί θυμός, ἐκεῖ δέν ὑπάρχει χαρά, δέν ὑπάρχει Ἅγιο Πνεῦμα. Κάθε μορφή ὀλοκληρωτισμοῦ βρίσκεται

μακριά από τή χαρά και τήν ἐλευθερία τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ κάθε προσώπου, ὅταν δέν εἶναι ἐφάμαρτη και ἐγωιστική, εἶναι εὐλογημένη και σφραγισμένη ἀπό τή δημιουργική σοφία τοῦ Θεοῦ.

Τό δεύτερο μήνυμα τῆς ἡμέρας εἶναι πώς ἡ διαφορετικότητα τῶν χαρακτήρων και τῶν ἀνθρώπων εἶναι δικαίωμα ἀναφαίρετο και ὄχι φαινόμενο ἀνησυχητικό. Ἡ διαφορετικότητα τῶν χαρακτήρων και τῶν ἀπόψεων εἶναι εὐλογία γιά τήν Ἐκκλησία και τούς πιστούς. Εἶναι τό φυσικό ἀποτέλεσμα τῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ἀφοῦ ὅλοι μας εἴμαστε μοναδικοί και ἀνεπανάληπτοι, ἄρα και οἱ ἀπόψεις μας θά ἔχουν μία ποικιλία και δέν θά συμπίπτουν ἀπόλυτα ἢ μία μέ τήν ἄλλη. Οἱ ἀπόστολοι, ὅπως δέν ἔμοιαζαν μεταξύ τους ἐξωτερικά, ἔτσι και ἐσωτερικά δέν εἶχαν ἀπόλυτη σύμπτωση ἀπόψεων. Μέ ἄλλη μέθοδο ἐργάστηκε ὁ ἕνας, μέ ἄλλη μέθοδο ὁ ἄλλος. Ὑπῆρξε και στιγμή πού διαφώνησαν φανερά και συγκρούστηκαν. Ἡ διαφορετικότητά τους δέν θεωρήθηκε δυστυχία γιά τήν Ἐκκλησία. Ἡ

διαφορετικότητά τους ἔγινε ἡ βάση ἑνός γόνιμου διαλόγου. Ἡ διαφωνία εἶναι δικαίωμα, ἡ σύγκρουση εἶναι ἀνοησία. Κανείς δέν εἶναι ὑποχρεωμένος νά συμφωνεῖ μέ κάποιον ἄλλο οὔτε καί πρέπει. Κάθε διαφωνία πρέπει ὅμως ν' ἀνοίγει ἕνα διάλογο καί ὄχι μία σύγκρουση καί ἕναν καυγά. Ἀμέτρητες φορές θά διαφωνήσουμε μέ τούς ἄλλους, δέν σημαίνει πώς καί ἀμέτρητες φορές θά μαλώσουμε μαζί τους. Οἱ ἀπόστολοι σήμερα μᾶς διδάσκουν μία θαυμάσια τέχνη, τήν τέχνη νά διαφωνοῦμε χωρίς νά μαλώνουμε καί αὐτή ἡ τέχνη ὀνομάζεται διάλογος.

Τό τρίτο μήνυμα τῆς ἡμέρας εἶναι πώς ἡ ἐνότητα εἶναι ὑψηλό καθῆκον καί ὑποχρέωση κάθε πιστοῦ. Ὅσο μοναδικοί καί διαφορετικοί καί ἂν εἴμαστε ὅλοι μας, αὐτό δέν πρέπει νά μᾶς δώσει τό περιθώριο τοῦ διχασμοῦ. Κάθε διχασμός εἶναι δυστυχία καί τραγωδία, εἶναι ἀποτυχία καί καταστροφή. Οἱ Ἀπόστολοι ὑπῆρξαν μοναδικοί καί διαφορετικοί ταυτόχρονα. Αὐτό ὅμως δέν τούς ὀδήγησε στό διχασμό. Ἐργάστηκαν γιά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καί χάρη σ' αὐτή τήν ἐνότητα ἡ Ἐκκλησία θριάμβευσε καί θριαμβεύει. Ὁ θρίαμβος

τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν μεταξύ τους καί ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν μέ τό Χριστό. Ὅσο βιώνει ὁ πιστός αὐτή τήν ἐνότητα, παραμένει μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ὁμως περάσει καί ἀποδεχθεῖ ὡς τρόπο ζωῆς τή διάσπαση τοποθετεῖ τόν ἑαυτό του ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτός τοῦ ζωντανοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἐξω ὁμως ἀπό τό Χριστό σωτηρία δέν ὑπάρχει! Σ' αὐτή τήν ἐξαιρετικά δύσκολη ἐποχή πού ζοῦμε ἡ ἐνότητα δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἔξυπνη κίνηση, εἶναι ἱερό καθῆκον καί ἀπόλυτη ὑποχρέωση ὅλων μας. Δέν εἶναι εὐκόλο κατόρθωμα ἡ ἐνότητα. Εἶναι καρπός τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἕνα δῶρο τοῦ Θεοῦ, πού θά τό λάβουμε μέσ' ἀπό τόν ἀγώνα τῆς ἀρετῆς καί τοῦ διαλόγου. Εἶναι ὁμως ὕψιστο καθῆκον μας νά μὴν ἐργαζόμαστε διαβρωτικά καί διχαστικά σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς μας, διότι μόνον ἔτσι μπορούμε νά ἐλπίζουμε στήν ὑπέρβαση κάθε μορφῆς κρίσεως καί στήν ἀληθινή πρόοδο καί προκοπή.

Ἡ ἰδιαιτερότητα εἶναι πλοῦτος, ἡ διαφορετικότητα εἶναι εὐκαιρία ἐπικοινωνίας καί

διαλόγου, ή ένότητα είναι καθήκον ιερό και απόλυτο. Αυτό είναι τό σύνθημα πού μᾶς δίνουν οί σήμερα τιμώμενοι Ἀπόστολοι. Ἄς τό υἱοθετήσουμε και ἄς τό ἀφομοιώσουμε ἀληθινά. Ἄς δουλέψουμε ὅλοι μας πάνω σ' αὐτό, ὅπως ἐργάστηκαν κι ἐκεῖνοι ὅλη τους τή ζωή. Μόνον ἔτσι μπορούμε νά ἐλπίζουμε σέ κάτι καλύτερο και σέ μία συμπόρευση μαζί τους πρὸς τή σωτηρία και τή λύτρωση. Ἀμήν.